

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2022r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Marek Tyciński
Protokolant:	St. sekr. sądowy Marcin Szymczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń-Wschód w Toruniu

Tomasza Grzyba

po rozpoznaniu w dniach: 08 marca 2022r., 05 kwietnia 2022r. i 12 maja 2022r.

sprawy:

oskarżonego J. P. urodz. (...) w T.

syna J. i A. z d. W.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 15 lipca 2019 roku w nieustalonym miejscu ze skutkiem w T., będąc jako prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T., ul. (...), NIP: (...) kierownikiem jednostki w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości, wbrew art. 69 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości nie złożył w Krajowym Rejestrze Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Toruniu rocznego sprawozdania zarządu z działalności jednostki za 2018r.

tj. o czyn z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości

2. W dniu 15 lipca 2019 roku w nieustalonym miejscu ze skutkiem w T., będąc jako prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T., ul. (...), NIP: (...) kierownikiem jednostki w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości, wbrew art. 69 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości nie złożył w Krajowym Rejestrze Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Toruniu rocznego sprawozdania zarządu z działalności jednostki za 2019r.

tj. o czyn z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości

orzeka

I. Uznaje oskarżonego J. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 1 aktu oskarżenia czynu, tj. występku z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości i za to na mocy art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości i art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki za równą 10 zł (dziesięć złotych);

II. Uznaje oskarżonego J. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 2 aktu oskarżenia czynu, tj. występku z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości i za to na mocy art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości i art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki za równą 10 zł (dziesięć złotych);

III. Na mocy art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w miejsce orzeczonych kar grzywny orzeka karę łączną 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki za równą 10 zł (dziesięć złotych);

IV. Zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1564/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	J. P.	<p>1. W dniu 15 lipca 2019 roku w nieustalonym miejscu ze skutkiem w T., będąc jako prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T., ul. (...), NIP: (...) kierownikiem jednostki w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości, wbrew art. 69 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości nie złożył w Krajowym Rejestrze Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Toruniu rocznego sprawozdania oraz sprawozdania zarządu z działalności jednostki za 2018 r.</p> <p>tj. o czyn z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości;</p> <p>2. W dniu 15 października 2020 roku w nieustalonym miejscu ze skutkiem w T., będąc jako prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T., ul. (...), NIP: (...) kierownikiem jednostki w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości, wbrew art. 69 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości nie złożył w Krajowym Rejestrze Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Toruniu rocznego sprawozdania oraz sprawozdania zarządu z działalności jednostki za 2019 r.</p>	
--------	-------	--	--

		tj. o czyn z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
J. P. został prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T., na mocy uchwały nr (...) tej spółki z dnia 21 września 2018 roku. W dniu 16 stycznia 2019 roku w KRS dokonano wpisu w tym przedmiocie. Z racji pełnionej funkcji J. P. był zobowiązany do składania w Krajowym Rejestrze Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Toruniu corocznych sprawozdań oraz sprawozdań zarządu z działalności powyższej jednostki. J. P. nie wywiązał się z powyższego obowiązku i nie złożył powyższych sprawozdań odpowiednio za rok 2018, do czego był zobowiązany do dnia 15 lipca 2019 roku, jak również za rok 2019, do 15 października 2020 roku.	częściowo zeznania H. P. wydruk z KRS	388-389, 488-488v 11-23	
wyciąg z akt rejestrowych (...) Sp. z o.o.	39-90		
informacja z VII Wydziału Gospodarczego KRS w T.	303		
J. P. w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów mógł rozpoznać ich	opinia sądowo psychiatryczna	- 397-400	

znaczenie i pokierować swoim postępowaniem.			
J. P. nie był dotychczas karany sędownie.	informacje dot. karalności	127	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
		Sąd nie miał wątpliwości co do wiarygodności dowodów z dokumentów, na podstawie których ustalono, iż oskarżony pełnił funkcję prezesa zarządu spółki T. oraz na podstawie których ustalono, że nie zostały złożone roczne sprawozdania oraz sprawozdania zarządu z działalności jednostki za lata 2018 i 2019, tj.	

		wydruku z KRS, informacji z akt rejestrowych spółki oraz informacji z VII Wydziału KRS SR w Toruniu.	
	<p>Sąd nie dostrzegł podstaw, by podważać wiarygodność depozycji H. P. - syna oskarżonego, który twierdził, iż J. P. w celu rezygnacji z funkcji prezesa zarządu po sprzedaży udziałów w spółce (...) (co miało miejsce w dniu 20 lutego 2019 roku) pozostawił na stole w siedzibie spółki (...) pismo w tym przedmiocie. Takiej okoliczności nie można oczywiście wykluczyć. Niemniej, nie ulega wątpliwości, iż taki sposób złożenia rezygnacji z funkcji prezesa zarządu spółki z o.o. nie był skuteczny, zwłaszcza, że świadek zeznał, iż nie widział, by jego ojciec wręczał komuś takie pismo. Poza tym z wydruku z KRS nie wynika, by w 2019 roku nastąpiła zmiana na stanowisku prezesa zarządu.</p>		
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego J. P.	<p>Oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zdaniem Sadu jest to przyjęta przez J. P. linia obrony, która pozostaje w sprzeczności ze zgromadzonym w toku niniejszej sprawy materiałem dowodowym. Sąd ustalił bowiem, że oskarżony był zobowiązany złożyć w KRS odpowiednie, coroczne sprawozdania za lata 2018 i 2019,, albowiem pełnił wówczas funkcję prezesa zarządu spółki T.. Podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego oskarżony odpowiadając na pytania obrońcy odniósł się do sprzedaży udziałów w K. (...), jak również rezygnacji z pełnienia funkcji prezesa zarządu tej jednostki. W tym zakresie jego wyjaśnienia nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem nie dotyczyły spółki (...).</p>	
zeznania M. K.	Depozycje powyższego świadka dotyczą transakcji sprzedaży przez oskarżonego udziałów w spółce (...). Nie były więc istotne z punktu widzenia dokonania ustaleń faktycznych.		

zeznania E. T.	Świadek prowadziła (...) spółki (...), lecz nie w latach 2018 i 2019, dlatego też jej depozycje nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II	J. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości kto wbrew przepisom ustawy nie składa sprawozdania finansowego, skonsolidowanego sprawozdania finansowego, sprawozdania z działalności, sprawozdania z działalności grupy kapitałowej, sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej, skonsolidowanego sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej we właściwym rejestrze sądowym podlega grzywnie albo			

karze ograniczenia wolności.

Zachowanie oskarżonego J. P. wypełniło znamiona czynu określonego w art. 79 pkt 4 ustawy z 29 września 1994 roku o rachunkowości. J. P. będąc prezesem zarządu spółki miał obowiązek złożenia sprawozdania finansowego spółki, którego to obowiązku nie dopełnił i nie złożył sprawozdania z działalności spółki za 2018 i 2019 rok. Obowiązek sporządzenia i złożenia sprawozdania finansowego odnośnie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. jest kwestią bezdyskusyjną, ponieważ wynika wprost z przepisów ustawy o rachunkowości. To ustalenie jest decydujące z punktu widzenia odpowiedzialności za zaniechanie dopełnienia określonych obowiązków w zakresie rachunkowości (art. 4 ust. 5 ustawy) przez oskarżonego pełniącego funkcje prezesa zarządu tej spółki.

W myśl definicji legalnej zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 6 cytowanej ustawy oskarżony był kierownikiem jednostki – spółki ponieważ był prezesem zarządu tej spółki. Kierownik jednostki jest odpowiedzialny za ustalenie w formie pisemnej i aktualizacje

dokumentacji dotyczącej przyjętych zasad rachunkowości (art. 10 ust. 2 u.o.r.) w taki sposób, aby sprawozdanie finansowe oraz sprawozdanie z działalności spełniały wymagania przewidziane w niniejszej ustawie (art. 4a ust. 1 u.o.r.). Kierownik jednostki odpowiada także za sporządzenie rocznego sprawozdania finansowego nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia bilansowego i przedstawia je właściwym organom (art. 52 ust. 1 u.o.r.), tj. odpowiada za złożenie we właściwym rejestrze sądowym rocznego sprawozdania finansowego, opinii biegłego rewidenta, jeżeli podlegało ono badaniu, odpisu uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty - w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego (art. 69 ust. 1 u.o.r.). Rola J. P. jako kierownika jednostki sprowadza się do poniesienia odpowiedzialności za zaniechanie dopełnienia określonych obowiązków w zakresie rachunkowości (art. 4 ust. 5 ustawy), ponieważ w ustawowym terminie złożenia sprawozdania był

on prezesem zarządu spółki T..

Rozważając zakres podmiotowy przestępstwa z art. 79 ust. 4 ustawy o rachunkowości należy wyrazić pogląd, że ani biuro rachunkowe prowadzące księgowość spółki, ani żaden inny pracownik spółki nie należą do osób odpowiedzialnych za złożenie sprawozdania finansowego, gdyż nie można przyjąć, kierując się wykładnią pojęcia „kierownik jednostki”, iż oprócz oskarżonego ktoś inny wykonywał czynności należące do kompetencji „kierownika”. Sąd uznał, że podmiotem tego przestępstwa może być tylko ten, kto prowadzi sprawy spółki i reprezentuje ją w sądzie i poza sądem, a w szczególności zarządza wszelkimi sprawami, zapewnia m.in. prawidłowe prowadzenie rachunkowości oraz sprawuje kontrolę nad budżetem spółki. Karalność czynu stypizowanego w art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości "materializuje się" dopiero w chwili niezłożenia sprawozdania co oznacza, że odpowiedzialności karnej nie ponosi ten, kto jako faktyczny wykonawca opracowuje, przygotowuje od strony technicznej sprawozdanie. Wskazany przepis obejmuje

odpowiedzialność za niezłożenie sprawozdania, co prowadzi do uznania, że krąg podmiotów tego przestępstwa nie obejmuje osób, które opracowują sprawozdanie jako dokument w znaczeniu fizycznego tworzenia.

W przekonaniu Sądu zadania nałożone na J. P. przez ustawę oraz faktyczny zakres jego kompetencji sytuują go w roli najważniejszego podmiotu odpowiedzialnego w całym procesie sporządzania, przygotowywania oraz składania corocznych sprawozdań (...) spółki (...) w KRS. Interpretacja czynności wykonawczej polegającej na „złożeniu” sprawozdania wskazuje, że różni się ona od działań polegających na sporządzaniu tego sprawozdania. Użycie tego określenia w art. 79 pkt 4 ustawy oznacza, że odpowiedzialność karna kierownika jednostki dotyczy ostatniego etapu postępowania dotyczącego sprawozdania finansowego. Ponownie trzeba podkreślić, że pozycja członka zarządu w zakresie obowiązków wynikających z ustawy o rachunkowości jest pierwszoplanowa. Uczestniczy on w nim od początku do końca, a ostatnim chronologicznie jego zadaniem jest złożenie kompletnego

sprawozdania finansowego. Skutek przewidziany w przepisie art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości może nastąpić wyłącznie przez zaniechanie, dlatego konieczne byłoby uwzględnienie wymogu art. 2 kk, tzn. istnienia po stronie oskarżonego jako prezesa zarządu spółki – kierownika jednostki szczególnego obowiązku prawnego zapobiegnięcia opisanemu skutkowi. J. P. jako prezes zarządu był związany zobowiązaniem starannego działania jak również zobowiązaniem rezultatu. Obowiązek działania z należytą starannością po stronie oskarżonego oceniany jest według kryteriów właściwych dla obrotu profesjonalnego. Członek zarządu ma obowiązek wykonania wszystkich możliwych działań wymagających specjalistycznych kwalifikacji zawodowych związanych z zarządzaniem spółką w sposób dokładny i sumienny, odznaczający się krytycyzmem i dbałością o detale. Osoby pełniące funkcję członków organów spółki powinny zachować należytą staranność i znając stan finansowy podmiotu, którym zarządzali, dopełniać obowiązku składania wszelkich sprawozdań z działalności firmy. Niemniej, jak wynika z niebudzącej

wątpliwości dokumentacji, J. P. nie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku złożenia rocznego sprawozdania oraz sprawozdania zarządu z działalności spółki za 2018 rok, do 15 lipca 2019 roku oraz za 2019 rok, do 15 października 2020 roku. Twierdzenia oskarżonego jakoby w powyższych okresach nie pełnił funkcji prezesa zarządu nie zasługują na uwzględnienie do czego odniesiono się przy ocenie jego wyjaśnień.

Nie ma więc żadnych wątpliwości co do tego, że zachowaniem swoim oskarżony wypełnił wszelkie znamiona czynu określonego w art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Zatem kwalifikacja prawna czynów przyjęta przez oskarżyciela w akcie oskarżenia nie nasuwa zastrzeżeń co do prawidłowości. W sprawie nie zachodziły jednocześnie żadne okoliczności wyłączające winę oskarżonego lub bezprawność popełnionego przez niego czynu zabronionego.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. P.	I, II, III	I, II	Sąd skazując oskarżonego na karę grzywny miał

na względzie przesłanki określone w art. 53 kk, które nakazuje brać pod uwagę ustawodawca przy wymierzaniu kary. W ocenie Sądu tak wymierzona oskarżonemu kara, określona zgodnie z zasadą indywidualizacji odpowiedzialności karnej, nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przez niego popełnionego oraz wywrze na niego prawidłowy wpływ wychowawczy i zapobiegawczy, wdroży go do przestrzegania porządku prawnego, w szczególności w odniesieniu do przestępstw skarbowych, czyniąc jednocześnie zadość potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ponadto kara ta nie wykracza poza rzeczywistą potrzebę i w opinii Sądu w prawidłowy sposób uwzględnia wszystkie elementy decydujące o jej wymiarze. Będzie ona stanowiła zatem dla oskarżonego stosowną dolegliwość.

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny za każdy z zarzucanych mu czynów w wysokości 100 stawek dziennych i ustalił wysokość jednej stawki na 10 złotych. Sąd uznał, iż taka kara jest adekwatna do stopnia winy i

społecznej szkodliwości jego czynu oraz spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego. Kara ta ma za zadanie wywrzeć wpływ na dalsze zachowanie oskarżonego i wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego oraz skłonić do poszanowania obowiązków związanych z prowadzeniem spraw spółki określonych w przepisach materialnego ustawy o rachunkowości, tak aby zachowanie oskarżonego nie naruszało pewności obrotu gospodarczego. Określając wymiar grzywny Sąd wziął pod uwagę możliwości zarobkowe oskarżonego i jego warunki osobiste, rodzinne i stosunki majątkowe. Aktualnie oskarżony jest tymczasowo aresztowany do innej sprawy i nie osiąga dochodów, zaś zgodnie z danymi pozyskanymi w toku postępowania przygotowawczego nie posiada on majątku.

Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary grzywny i na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną 80 stawek dziennych i ustalił wysokość jednej stawki na 20 złotych. Sąd określając wymiar kary łącznej zastosował w jedynie w niewielkim stopniu zasadę absorpcji,

			<p>biorąc pod uwagę, iż czyny przypisane oskarżonemu są przestępstwami podobnymi i zostały popełnione w odstępie ponad roku. W konsekwencji pomiędzy przedmiotowymi czynami istnieje związek przedmiotowy jednakże związek czasowy istnieje w niewielkim stopniu, co uniemożliwiało zastosowanie zasady absorpcji w większym zakresie. Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd wymierzył wskazaną wyżej karę łączną uznając, iż wymienione okoliczności mają należyte odzwierciedlenie w wysokości orzeczonej kary łącznej. Poza tym wymierzona kara łączna musiała odzwierciedlać, że oskarżony aż dwukrotnie, rok po roku, naruszył ciężący na nim obowiązek. Jednocześnie orzeczona kara musiała spełnić cele prewencyjne przede wszystkim wobec samego oskarżonego.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV</p>	<p>Sąd zwolnił oskarżonego od uiszczenia opłaty, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa, na podstawie art. 624 § 1 kpk, bowiem J. P. jest aktualnie tymczasowo aresztowany i nie osiąga dochodów, nie dysponuje również żadnym majątkiem, a więc nie byłby w stanie pokryć przedmiotowych należności bez uszczerbku dla kosztów własnego utrzymania.</p>	
<p>Podpis</p>		